XXIV. évf. 6. szám 2012. november-december

MARANA THA

Komm Herr Jesus .....Come Lord Jesus .....Jöjj el, Uram Jézus

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

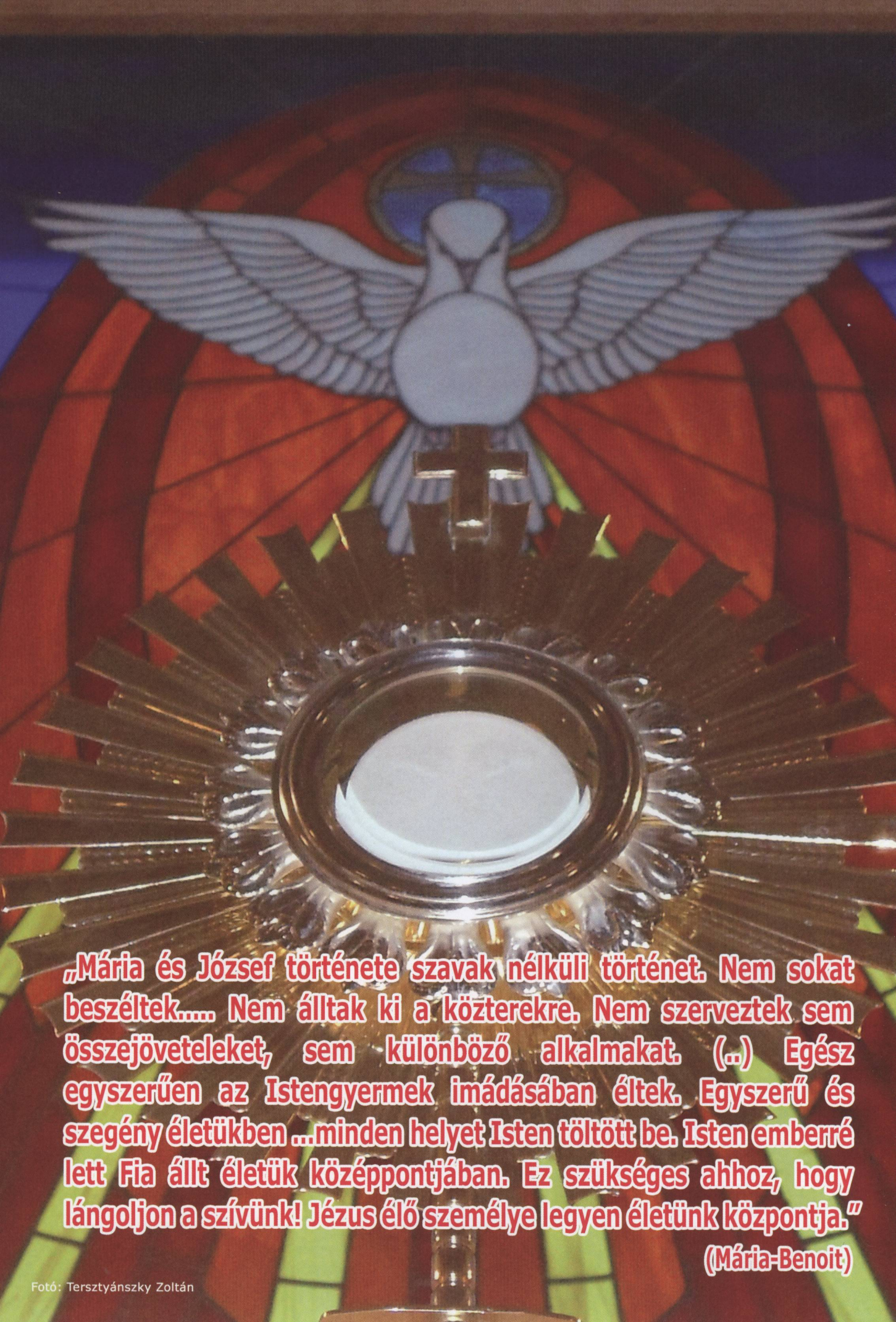
A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

M.Benoit:
MÁRIA A LÁNGOLÓ SZÍVŰ ASSZONY

Dobos Eszter:
Az IGE gyógyító erejében!

NASA:
Gaudalupei Szűz

„Mária és József története szavak nélküli történet. Nem sokat beszéltek..... Nem álltak ki a közterekre. Nem szerveztek sem összejöveteleket, sem különböző alkalmakat. (..) Egész egyszerűen az Istengyermek imádásában éltek. Egyszerű és szegény életükben ...minden helyet Isten töltött be. Isten emberré lett Fia állt életük középpontjában. Ez szükséges ahhoz, hogy lángoljon a szívünk! Jézus élő személye legyen életünk központja."

(Mária-Benoit)

Fotó: Tersztyánszky Zoltán

Isten megtartja ígéretét!

A második isteni személy megtestesülése jelzi, hogy Isten hűséges. Sok ezer évvel azelőtt megígérte, hogy el fogja küldeni a Megváltót. Jézus eljövetele Isten hűségének bizonyítéka. Az előtte levő idő tele volt megpróbáltatásokkal: háborúk, lázadások, belső harcok, külső támadások, gazdasági nehézségek. Mindezek azonban nem tudták megállítani Isten üdvözítő tervét. Megszületett Jézus, eljött a világ világossága!

Lelki életünk szempontjából alapvető a hűség. Amikor változnak a körülmények, múlnak az évek, belső és külső ellentétek jönnek – fontos kitartani a helyes út mellett. Aki megtartja a hűséget, annak élete olyan, mint a szikla. Rá lehet építeni a családot, egyházat, munkát, sőt a világot. Ez a hűség a mindennapi élet hajszálgyökereiből táplálkozik. Aki hűséges a napi imához, szentmiséhez, szentgyónáshoz, házastársához, egyházához, ígéreteihez – annak az élete gyümölcsöt hoz. Boldog lesz és másokat is boldoggá tud tenni.

Jézus hűséges volt az Atyához, hűséges volt a Szentlélek vezetéséhez, hűséges volt küldetéséhez akár a kereszthalál árán is. Ez utóbbi a legnehezebb az ember számára. A szenvedésben hűségesnek lenni. A csalódások, a bajok, a szenvedések, a környezeti támadások próbára teszik az ember elszántságát. De Jézussal mindezeket le lehet győzni.

1. A hűség örömöt ad!

Izaiás prófétának van egy kedves bátorítása, amelyben felszólít az örömre. *„Gyújts örömfényeket Jeruzsálem, mert eljött a te világosságod (a Megváltód)!"* (Iz 60,1-8) Az öröm ebben az esetben a hit gyümölcse. Mert aki hiszi, hogy eljön a Szabadító, az természetesen örül. Aki nem hiszi, az továbbra is rabságának szomorúságában él. Miért van olyan kevés öröm a mai világban? Mert kevesen vannak azok, akik teljes szívvel hiszik, hogy Jézus az ő személyes megváltójuk. Ezért szívükbe engedik az aggodalmakat, a jövő félelmeit, a csalódások szomorúságait. Pedig Jézus nekik is felkínálja szabadítását. Minden nap előttünk áll a lehetőség, hogy szabadon válasszunk: Jézust vagy a gondokat! Ha Jézust választjuk és bátran rábízzuk életünket, akkor az öröm felfakad szívünkben.

2. Hűség a Szentlélekben!

Pál apostol írja levelében, hogy a Szentlélek által *„megismerte Krisztus titkát!"* (Ef 3,3-5) Ez a kinyilatkoztatás először az apostolok számára adatott. Ők mindenkinek továbbadták a megismert igazságot. Hűségesek voltak a Szentlélekhez. Ha nem lett volna hűséges a szívük, akkor ma nem lenne katolikus egyház. De ők a hűséget választották. Nem volt könnyű számukra ez a hűség, hiszen el kellett hagyni szeretett hazájukat, családjukat, szüleiket és barátaikat – és idegen földön kellett hirdetniük az evangéliumot. Bátran vállalták ezt az apostoli sorsot. A Szentlélek lehet, hogy nekünk is ad váratlan feladatokat, és ha engedelmesek vagyunk, akkor egyre jobban felismerjük Krisztus titkát! Azt, hogy Ő a legnagyobb kincs, Ő csodálatos Isten, hogy Ő maga az élet, és rajta kívül nincs más élet!

3. Hűség a helyes úthoz!

Isten mindannyiunkat egy személyes úton vezet! Kentenich atya életéről olvastam, hogy a háború után hatalmas energiával szervezte közösségét. Egymás után hozott létre újabb és újabb egyesületeket, könyveket írt, előadásokat tartott. Elöljárói félreértették modern nevelési elveit és azt kívánták tőle, hogy mindent hagyjon ott és menjen el Amerikába egy ottani plébániára. Ekkor 65 éves volt! Nehéz volt az elszakadás, de engedelmeskedett. Tíz év múlva rehabilitálták, hazahívták és jóváhagyták nevelési elveit. – A mai lázadó világban ez a fajta engedelmesség lehetetlennek tűnik. Mégis Jézussal minden lehetséges. Az alázat, az engedelmesség, a hűség az evangéliumi erények közé tartoznak. Az Úr javára fordította Kentenich atyának ezt a megpróbáltatást, és közössége is még szebb gyümölcsöket hozott ezután. – Jézus eljött közénk és vállalta az emberi élet nehéz útját, egészen a keresztig! Bennünket is hív, hogy **vállaljuk mi is a hűség útját, mert ez vezet el az üdvösségre!**

Katona István
főszerkesztő

Mária, a hit példaképe

II/2. rész

8. A hit, mint a szeretet és az alázat kifejezése

Mária tökéletesen átélte és befogadta Isten szeretetét, ezért teljes bizalommal volt feléje. Ezért volt tökéletes az igent-mondása. Számára nem volt kérdés, hogy Isten jót akar-e, nem volt benne semmi bizalmatlanság, hanem teljesen megbízott abban, hogy amit Isten akar, az a legjobb. Az alázatos lélek képes igazán hinni. Nem önmagában bízik, nem is mások tanácsában, hanem teljesen rábízza magát Istenre. Önmagától semmit nem vár, hanem mindent Istentől vár. Ez a tökéletes alázat volt meg Máriában.

Az alázatos ember ismeri gyengeségét, ugyanakkor ismeri Isten mindenhatóságát, ezért rá meri bízni magát, át tudja adni magát az Ő vezetésének. Ezért született meg Máriában a tökéletes igent-mondás. Ugyanakkor tudjuk még azt is, hogy ő kegyelemmel teljes volt. *„Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Áldottabb vagy te minden asszonynál"* (Lk 1,28). Ez azt jelentette, hogy az áteredő bűntől mentes volt Mária. Isten megadta neki ezt az ajándékot, hogy az ő szent fiának érdemeiért előre részesülhetett az áteredő bűntől való mentességben.

Mi a probléma az áteredő bűnnel? Az áteredő bűn ad arra jogot a gonosz léleknek, hogy kísértse az embert és kapcsolatba lépjen vele.

Nagyon fontos volt az Úrnak, hogy ne legyen a legkisebb szál sem, amin keresztül a gonosz lélek beférkőzhetett volna Mária testébe és szellemébe. Máriában megindult a legszentebbnek, az élő Isten fiának az élete – ezért az emberi gondolkodás megkívánja, hogy Mária teljesen tökéletes legyen, azaz kegyelemmel teljes, Szentlélekkel teljes. Ezért megőrizte őt a Mennyei Atya az áteredő bűn minden nyomától, és így méltó hajléka lehetett Jézusnak. Mária igenje a benne bízó Istennek a szeretet-visszhangja volt.

9. A hit, mint a tisztaság gyümölcse

Az angyal üdvözletében Isten szerető gondoskodása és őrködése is megnyilvánult, amelyben kimondja, hogy Jézus Dávid fia, királyságának nem lesz vége, s a tőled születendő gyermek a Szentlélek erejéből fog megfoganni. Egyértelmű volt Mária előtt, hogy ez Isten kegyelmének a segítségével történik és a Szentlélek erejéből. Arra a kérdésre, hogy miféle köszöntés ez, az angyal Máriának az irgalom és a szeretet választ adta, hogy Isten nem hagy el, veled van, minden, ami történik Isten szeretetéből és ajándékozásából történik. Amennyire felfoghatatlan volt Máriának, amit az angyal először mondott, a hit által mégis világosan látta, hogy mi fog történni. Látta azt, hogy ami történni fog, az ő szenvedésén és odaadásán keresztül jön létre.

A Messiás várása abban a korban különösen felerősödött. Egy Mária-életrajzíró arról szól, hogy a Dávid törzséből származó lányok összejöttek néha azért imádkozni – hogy közülük válassza ki az Úr a Messiás édesanyját. Imádságban, böjtben, engesztelésben több lány kérte, hogy ő legyen a Messiás édesanyja. Nem véletlen az sem, hogy az angyal utalt Erzsébetre, hogy ami benne történt, az is Isten különleges erejéből történt. Isten szeretetének megnyilvánulása volt az is.

Ezzel mintegy bátorította Máriát, hogy van egy lelki társa, aki felé megnyilvánulhat. *„A Szentlélek száll te reád"* (Lk 1,35). Semmilyen emberi közbeavatkozás nem történik, hanem a Szentlélek segítségével történik minden.

Ennek az órának a mélységét nagyon nehezen tudjuk megismerni, mert nincs róla írás. Kicsit összehasonlíthatjuk Mózes történetével, aki fölment a Sínai-hegyre, ott együtt volt az Úrral, amikor a Tízparancsolatot kapta. Amikor lejött, az emberek kérték, hogy fátyolozza el az arcát, mert nem tudtak ránézni. Az arca ugyanis ragyogott a fénytől!

Nem tudjuk, hogy Máriával történt-e ilyesmi, azt sem tudjuk, hogy ezután a találkozás után rögtön találkozott-e édesanyjával vagy rokonaival, és észrevették-e a változást. Feltételezhető, hogy látták rajta, hogy valami különös dolog történt. Feltételezhető, hogy elvonult dolgozni vagy más munkát végezni, hogy ne kelljen magyarázkodni, mert nem mondhatott el semmit. Csak rácsodálkoztak, hogy mi az a fény, mi az a sugárzás, amely Mária arcából előragyog.

Az Ószövetségben Isten Lelke hatalmas eseményeket, győzelmeket hozott létre, gondoljunk akár Gedeonra vagy Mózesre, vagy bárki másra. Feltételezhető, hogy ez a változás Mária életében is meg-

nyilvánult, akár mint rendkívüli erő, akár mint belső fény, ami kisugárzott. Nem véletlen, hogy Mária a következő napokban már kérlelte az édesanyját, hogy elmehessen Erzsébethez. Talán azért, hogy ne kérdezgessék, mi történt vele, inkább elsietett Erzsébethez. Feltételezhető, hogy éppen jött egy karaván, amely arrafelé ment és csatlakozott hozzájuk, hogy ne egyedül kelljen ezt a száz kilométeres utat megtennie.

10. A hit megszentelt életünket

Az Ószövetségben többször találunk olyan eseteket, amikor Isten kiválaszt valakit és azt kívánja tőle, hogy megszentelje az életét. Amikor Sámson édesanyjának azt mondja, hogy fiad lesz és nem szabad a haját levágni és bort, részegítő italt sem szabad innia. Isten egy sor feltételt fogalmazott meg, hogy Sámson mindig gondoljon arra, ő Isten kiválasztásának, Isten meghívásának az alanya.

Mária esetében nem voltak ilyen speciális kívánságok, mert Ő kegyelemmel teljes volt. Mária tudta, hogyan kell élnie és hogyan kell megőriznie a titkot és hogyan kell az imádságban elmélyülni, kérni Isten vezetését és Istenben való bizalmát megerősíteni. Máriának különösen alázatos és bátor léleknek kellett lennie, hogy ezt a hitbeli utat végigjárja egészen a keresztig illetve a föltámadásig.

Tudta, hogy mikor kell visszahúzódni és tudta, hogy mikor kell határozottan fellépnie. Nyilván mindent megtett Jézus fellépéséig, hogy gyermekét óvja, segítse, megerősítse és megtanítsa népe alapvető szokásaira és imáira. Sok minden lehetett az életében, amit nem tudunk. Ezt majd a mennyországban megismerhetjük, de addig csak azt tudjuk megsejteni, hogy nagyon bensőséges kapcsolata lehetett Szent Fiával, ami a közös imádságban, Istenről való beszélgetésben, a Biblia olvasásában megmutatkozott.

Az egy lélek, egy közösség, egy szellemiség – ez rendkívül mély lehetett a názáreti házban. Mindketten elfogadták az egyszerűséget. Nem volt televízió, számítógép, hanem teljesen benne éltek a csendben és Isten szeretetében, Isten jelenlétében és csak azt akarták, ami lelkileg fölemel és gazdagít.

A názáreti ház lelkisége kell, hogy legyen minden hívő család célja.

(Mária Basilea alapján *Katona István)*

Vérrel könnyező Szűzanya-szobor Indiában

(Zarándokok ezrei keresik fel azt a Szűzanya-szobrot, amely 2012. július 14-én kezdett vérrel könnyezni egy karmelita rendház kápolnájában – olvasható az Indiai Katolikus Püspöki Konferencia honlapján. Gondolkodjunk el, vajon miért sír a Szűzanya?)

Aghaziabadi Szeplőtelen Szűz Máriáról elnevezett kármelita rendházban történt eseményt elsőként egy cselédlány vette észre, aki takarítani ment a kápolnába.

„Amikor le akartam törölgetni a Szűzanya-szobrot, láttam, hogy vér jön a szeméből. Felsikoltottam, nem hittem a szememnek, próbáltam lemosni a vért a szoborról, de csak folyt tovább" – írja a Magyar Kurír az Indiai Katolikus Püspöki Konferencia honlapjára hivatkozva.

A katolikus hírportál szerint a házfőnök, Joy Kizhakkayil atya utólag azt mondta, amikor belépett a kápolnába, a cselédlány a szoborba kapaszkodva reszketett, és „hangosan könyörgött a Szűzanyához."

Amikor másnap a házfőnök misézni ment a kápolnába, az esemény megismétlődött.

„Ezúttal erősen ömlött a vér, az asztalra is lefolyt" – mondta az atya.

A hír gyorsan terjedt.

Estig közel háromezer ember érkezett a helyszínre; a tömeg miatt a rendőrséget is ki kellett hívni.

A vérből mintát vettek és a közeli Szent József Kórházban elemeztették.

„A laboreredmény szerint a vér B pozitív" – mondta a házfőnök.

A szobrot néhány hónapja vette a kármelita közösség az újdelhi-i Szent Pál Központtól.

Forrás: *Magyar Kurír*

A guadalupei Szűzanya képének vizsgálata

A tudósok nem találnak magyarázatot!

Élőnek nyilvánította a NASA a guadalupei Szűzanya kegyképet! A NASA közzétette a Guadalupei Szűzanya kegyképpel kapcsolatos vizsgálatainak eredményeit. A kegyképen szemorvosi műszerekkel történő vizsgálattal megállapították, hogy Mária **szemének retinája** fény hatására – az emberi szemhez hasonlóan – kitágul és összehúzódik. A tudósok továbbá megállapították, hogy a szövet hőmérséklete, melyen a kegykép látható, állandóan **36,6 fok**, mint egy egészséges ember testhőmérséklete. A NASA mérnökei továbbá megállapították, hogy a festék, amellyel a kegykép készült, **a Földön nem létezik és soha nem is létezett** – írja a Tsn.ua internetes hírportál.

A 20. század elején a kegykép mellett valaki bombát robbantott, melynek eredményeképpen nagy sugarú körben minden elpusztult, a kegykép azonban sértetlen maradt. A tudósok érdekesnek találják, hogy Mária jobb karja világosabb, bal karja pedig sötétebb, ami szerintük a rasszok közötti egység fontosságát hivatott hangsúlyozni.

A Szent Szűz a feljegyzések szerint egy indiánnak, **Juan Diegónak jelent meg 1531 telén a Tepeyac dombon**, Mexikóvároshoz közel északra. A feljegyzések szerint egy aranyködbe burkolózó női alak jelent meg, s arra szólította föl a férfit, hogy "menj a püspökhöz. Azt akarom, hogy templomot emeljenek e helyen!"

A püspök nem hitt Juan Diegónak, s másnap a találkozás megismétlődött. Diego másodszor is elment a püspökhöz, aki ezúttal azt mondta, elhiszi, hogy a Szűzanya megjelent ott, ha hoz egy jelet. Diego ismét találkozott a Szűzanyával, aki felküldte a hegytetőre, ahol csodálatos módon az évszak ellenére nyíló rózsát talált. Juan Diego egyszerű köntösében gyűjtötte össze a rózsákat és elvitte azokat Zumarraga püspökhöz. A főpásztor térdre hullott az elé táruló látvány előtt: a bennszülött szegényes öltözete, tilmája (bő köpeny) a Szűzanya képmásává változott. Ezen a helyen épült meg a Miasszonyunk-székesegyház, ahol máig őrzik Diego tilmáját (köpenyét).

Adolfo Orozco kutató fizikus beszámolója szerint nincs természettudományos magyarázat a tilma megmaradására.

A hasonló szövetek tíz év alatt tönkremennek a helyi sós-nedves levegőn. Például az 1789-ben készített másolat, amit az akkori legfejlettebb technológiával készítettek és védő üveg mögé helyeztek, teljesen kifakult 8 év alatt. Ezzel szemben az eredeti, védelem nélkül kihelyezett tilmát több mint négyszáz év alatt sem károsította az UV-sugárzás, a sós-nedves levegő és a közelében meggyújtott több tízezer gyertya.

Az eredeti kép zarándokok tömegeit vonzza: az ikont őrző bazilikát a világ leglátogatottabb zarándokhelyének tartják, 2004-es mexikóvárosi adatok szerint csak december 9. és december 12. között **tízmillió zarándokot** fogadott, egész évben pedig a húszmilliót is eléri az idelátogatók száma. (Vö: Paul Josef Jakobius Utolsó harc a fény és a sötétség között, 145-153. o.)

Forrás: *Magyar Kurír*

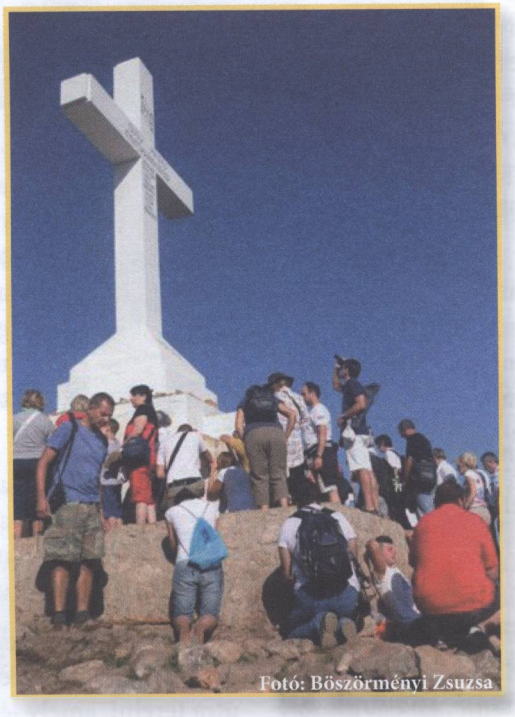
MEDJUGORJE

II/2. rész

MIRJANA TANÚSÁGTÉTELE

10. Böjt

Ezek után a Szűzanya akar még valamit. Amikor nektek, olaszoknak kell erről beszélnem, soha nem tudok komoly maradni. Először is azt szeretném mondani, hogy én a Szűzanyával nőttem fel. Amikor vele nősz fel, akkor másként látod a világot. Például amikor megismered az égieket, akkor számodra nincsenek honfitársak: nincsenek olaszok, amerikaiak, horvátok. A Szűzanya soha nem mondja: kedves horvátok, kedves olaszok; ő azt mondja: kedves gyermekek!

Fotó: Böszörményi Zsuzsa

Így nőttem fel. Számomra mindenki az én testvérem és nővérem. De azt is tapasztaltam, beszélgetve zarándokokkal, hogy minden nemzet másként reagál a Szűzanya egyes üzeneteire. Például amikor nekem el kell mondanom nektek, olaszoknak, hogy a Szűzanya böjtöt kér, minden szerdán és pénteken kenyéren és vízen, tudom, hogy ez fölösleges. Sajnos azonban mondanom kell.

Mert ki az, aki leginkább duzzog, aki ezer kérdést tesz fel utána? Ti vagytok. Például azt, hogy meddig tart a szerda és a péntek? Mintha én tudnék rajtuk rövidíteni! Hogy lehet-e üres tésztát enni vagy kenyeret olíva olajjal? Ráadásul épp a napokban kérdezte az egyik híres futballistátok – én nem igen értek a focihoz, egyáltalán nem értek hozzá –, hogy is hívják…? Mancini. Vele jött egy futballista, nem tudom, hogyan hívják. És az az olasz focista azt mondta nekem, hogy lehetséges, hogy te, Mirjana, nem értetted jól. Lehet, hogy a Szűzanya neked mondta, hogy böjtölj, nem nekünk, mindnyájunknak! Ezt komolyan mondta. De én nem vettem komolyan, mivelhogy olasz, és hát a böjt… Ha ti soha nem tartottatok hetente kétszer böjtöt, ha soha nem mondtátok el naponta a teljes rózsafűzért, azt javasolom, hogy úgy csináljatok, ahogy velünk tett a Szűzanya, amikor megjelent. Az első dolog, amit kért, az hét Miatyánk, Üdvözlégy és Dicsőség volt. Bizonyos idő elteltével a rózsafűzért egyik részét kérte, és hogy pénteken böjtöljünk. Majd a második részt, harmadik részt és hogy szerdán is böjtöljünk.

A Szűzanya lépésről-lépésre haladt. Ti is követhetitek ezt a mintát. A lényeges az, hogy vele együtt haladjatok. Fontos, hogy mondjátok el neki: Anyám, én akarlak követni téged. Mert az egyetlen dolog, amit a Szűzanya akar az az, hogy nekünk adja a Fiát. Miként az imént mondtam: mindent birtokolhatunk ezen a világon, de ha nincs békénk, akkor semmink sincs. **Az egyetlen, igazi béke forrása csak Jézus!** Őt akarja a Szűzanya a gyermekeinek adni.

11. Sztárok

Mondani akarom gyermekeinknek, hogy sokan közülük példaképként tekintenek azokra a sztárokra, akik Hollywoodból v. Olaszországból érkeznek. Úgy gondolják, hogy nekik megvan mindenük, mert az egész világon ismerik őket. Szeretném, ha látnák, miként rogynak térdre a hegyen a kövek között, miként sírnak, miként kérik a békét. Azt mondják: azt gondoltuk, hogy a sok pénzzel mindenünk megvan, de később láttuk, hogy mindenünk megvan, de semmink sincs. Ezt követi az alkohol, a kábítószer, a buddhizmus… Csak Jézus az, aki igazi békét tud adni.

12. Kereszthordozás

Itt, Medjugorjében kb. 3.000 lakos van. Közületek, olaszok közül mindig háromszor, négyszer többen vannak itt. Immár jól megismertük egymást az elmúlt évek folyamán, karakterünket, mindent. Én mindig mondom, és nemcsak azért, mert ti most itt vagytok, hogy nektek, olaszoknak nagy szívetek van, ez a valóság. Bármikor szükség van segítségre, ti vagytok az elsők. Amikor nálunk háború volt, ki volt az, aki jött mindig, segélyegeket hozva? Az

olaszok! Nálunk, Medjugorjében soha nem hiányzott semmink. Ezt köszönöm nektek. És gondolom, hogy a Szűzanya is látja ezt, hogy ti mindent odaadtok – csak éppen az étellel van egy kis gondotok. De ezért úgy gondolom, hogy a Szűzanya nem ítél el annyira titeket. Ahogy egy anconai pap mondta nekem, amikor a böjtről beszéltem, teljesen megrémült arccal, mintha a világ végéről lett volna szó: akkor tehát nincs kaja?

Kell tudnunk viccelni, nevetni is, mert miként lehetnénk Istennek, az Ő szépségének, szeretetének tanúi, ha ezt nem lehetne látni arcunkon, ha nincs rajta mosoly? Keresztjeinkkel együtt, mert mindenkinek van keresztje: akinek nincs ma, lesz majd holnap. De nekünk, akik azt mondjuk, hogy ismerjük Isten szeretetét, meg kell mutatnunk azt is, miként kell viselni a keresztet.

Mirjana Forrás: www.medjugorjetoday.tv

Mindig el szoktam mesélni annak az olasz nőnek a történetét, akit templomunkban láttam a hajnali mise alatt. A Szűzanya szobra mellett állt és olyan keserves sírással sírt, hogy meghasadt tőle a szívem. Egész idő alatt azt ismételgette: miért, miért nekem, miért?

Amikor a szentmise befejeződött azt mondta: **miért ne** nekem? Utána megkérdeztem az egyik atyát, hogy mi a helyzet ezzel az asszonnyal. Azt mondta, hogy otthon három fogyatékos gyermeke van, és azért jött, hogy megkérdezze Istent, hogy miért? És hazatérve azt mondva, hogy miért ne nekem? Köszönöm, Istenem, hogy látod, hogy igyekszem neked segíteni viselni a keresztet!

Amikor úgy gondoljátok, hogy nagyon súlyosak a keresztjeitek, hogy nem bírjátok tovább, térdeljetek le Jézus előtt, a feszület előtt, és gondoljatok Rá, arra a szeretetre, amely irántunk volt benne, arra a szenvedésre, amelyet értünk viselt el, hogy megmutassa, mennyire szeret minket. Utána majd megtapasztaljátok, hogy a mi keresztjeink valójában könnyűek.

13. Szentgyónás

A Szűzanya azt is akarja, hogy gyónjunk. Legalább havonta egyszer. Ő azt mondja, hogy nincs olyan ember a földön, akinek ne lenne szüksége arra, hogy havonta meggyónjon. Én szerettem volna javasolni nektek, mint nővéretek, hogy amikor ennyit tettetek Édesanyánkért, otthagytátok otthonaitokat, egy olyan hosszú utat tettetek meg, itt is állandóan úton vagytok, a Nap alatt, a dombokon, tegyétek meg ezt a lépést is: gyónjatok meg. Mert – ahogy mondja Édesanyánk – csak a tiszta szív képes megnyílni és befogadni a kegyelmeket.

Meg kell mondanom, hogy tegnap is, a Szűzanya nem volt nagyon megelégedve. Ő minden hónap másodikán azokról beszél, akik **nem ismerték meg Isten szeretetét**, tehát nincs oka a túl nagy örömre. Azt a fájdalmat, amelyet az ő arcán láttam, soha nem láttam itt a földön valakinek is az arcán.

Láttam olyan személyeket, akik nagyon szenvedtek, láttam olyan személyeket, akik elvesztették gyermekeiket, fájdalom, amelynél szerintem nincs nagyobb a földön, de olyan fájdalmat, amelyet a Szűzanya arcán láttam, olyat még soha nem láttam.

Ha ti láthattátok volna, hogy az arcán minden izom remegett a fájdalomtól! Mert, ahogy a tegnapi üzenetben is mondta: *„Ti vagytok az én gyermekeim."*

Ő olyan, mint egy anyuka: minden gyermekét meg szeretné menteni, mindenkit szeretne arra az útra terelni, amely Jézushoz vezet.

Ő nem lehet boldog, amíg mindnyájan nem vagyunk azon az úton! Olyan, mint egy földi anya, akinek három gyermeke van. Kettő közülük remek, a harmadik nem az. A te szíved fáj azért a harmadikért. Jobban szereted őt a másik kettőnél, mert fáj neked, meg akarod menteni.

El tudjátok képzelni, milyen mérhetetlen nagy Édesanyánk fájdalma, amikor lát minket?

Ha mindnyájan bensőnkbe tekintünk, ahogy tegnap mondta: „álljatok meg egy pillanatra" és magunkba nézünk, mit látunk, milyenek vagyunk, mi van az első helyen életünkben, kiért, miért élünk? Így láthatjuk, hogy milyenek vagyunk, és mekkora (emiatt) Édesanyánk fájdalma.

14. Igazi imádság

Visszaemlékszem arra az időre, amikor kezdődtek a jelenések, és nekünk a templomban, a sekrestyében voltak a jelenések. Az egész templom tele volt emberekkel, bent is, kint is. Mi, gyermekek megkérdeztük a Szűzanyától: most meg vagy elégedve, hogy ennyien vannak, akik imádkoznak? Ő azt mondta, hogy annyian imádkoznak, ahány ujj van a kezeteken. Ez elgondolkodtató.

Tegnap is közülünk hányan ígérték meg szívből a Szűzanyának, hogy én megpróbálom, megpróbálok úgy élni, ahogy te szeretnéd? Nem azt, hogy azt teszem, amit te mondtál, naponta elmondom a rózsafűzért, hetente kétszer böjtölni fogok. Nem így, mert nem teszed meg! Ígérd meg, hogy megpróbálsz együtt járni vele, és kezdd el apránként! Ez az, amit ő szeretne. És amikor elesel, ő majd nyújtani fogja a kezét, mert közel lesz, tudja, hogy szívedben ott a vágy, az akarat, hogy megismerd az ő Fiát. Ő tudja, hogy mi emberek vagyunk, és neki mindig segítenie kell minket. De ő nem tud nekünk segíteni, kezét nyújtania felénk, ha mi nem kérjük ezt a (segítő) kezet.

15. Papi áldás

A Szűzanya tegnap megáldott minket és minden kegytárgyat, amely ott volt áldásra. De én újból meg szeretném ismételni: ő anyai áldást ad. Ennél sokkal fontosabb a papok áldása, ezt ő így mondja. Ezt ő a saját áldása fölé helyezi, mert azt mondja: általuk a Fiam osztja áldását. Ezért, ha tegnap vittetek kegytárgyakat megáldatni, ezeket a papnak is meg kell áldania.

Ennyi az, amit mondhatok a tegnapi napról, a többi mind olyan dolog, amelyről még nem beszélhetek.

16. A Szűzanya szépsége

Sokan azt kérdezik, hogy milyen a Szűzanya? Számomra ez egy nagyon nehéz kérdés. Sokkal könnyebb arról beszélni, hogy mi az, amit kér. Azonban őt leírni, az ő szépségét... Mindig próbálkozom. Úgy gondolom, kevéssel magasabb, mint én. Gondolom, mivel én mindig térdelek, ő pedig fél méterrel a föld fölött lebeg. Ahogy nézem, én úgy gondolom, valamivel magasabb. Mindig szürke ruha van rajta, fehér fátyollal. Csak húsvétkor vagy karácsonykor van arany ruhája. De amikor azt mondom, hogy szürke, arany, akkor nem a mi színeinkről beszélek, mert nem hasonlítanak ezekhez.

Hosszú, fekete haja van, mert a fátyol alól lehet látni egy tincset a homlokán, jobb oldalt, egy kicsit lentebb is, tehát hosszú. Kék szeme van... nagyon szép! Én nem tudom leírni azt a szeretetet... elnézést, túl közel van... (taps)... a jelenés után 3-4 napig mindig így vagyok, amikor beszélek a Szűzanyáról, a szeretetéről, amelyet látni arcán, meg a szenvedést... nem tudok úgy maradni... (taps).

Mi, gyermekként, egy gyermeki kérdést tettünk fel neki: hogy lehetséges, hogy ilyen szép vagy? És ő, egy gyönyörű mosollyal azt mondta: „mert szeretek!" Ha ti szépek akartok lenni, **szeretnetek kell**.

Tehát az a szeretet, amely belülről fakad, a Jézus iránti szeretet, mindenkiben, akivel találkozol, minden testvéredben látni Jézust, ez az, amely egy különleges szépséget ad neked, egy olyan szépséget, amely a Szűzanya szerint a mienk is lehet, ha van bennünk szeretet.

Ez az, ami szerintem fontos. Most pedig, van-e valami kérdésetek?

17. Megbocsátás

„Megbocsátok, de soha nem felejtem el neked!" Mit gondoltok, ha Isten azt mondaná nektek: „Megbocsátok, de soha nem felejtem el, majd jöttök hozzám, s meglátjátok mi fog majd következni..."? Tehát szívből megbocsátani! Mert senki közülünk nem tudja, mikor halunk meg, mikor hagyjuk itt ezt a földet, utána viszont bánni fogjuk, utána már túl késő lesz. Ezért az első lépés ahhoz, hogy Istent megismerjük, a megbocsátás és a gyónás. Ezt akartam javasolni nektek, mint nővéretek.

Ezen kívül kérni akartam, hogy imádkozzatok értünk, látnokokért. Imádkozzatok, hogy tudjuk mindazt megtenni, amit Isten kíván tőlünk, mégpedig helyesen. Mert nagyon könnyű tévedni. Mi mindig imádkozunk értetek, zarándokokért, hogy meg tudjátok érteni, miért vagytok itt, és mit kíván tőletek Isten. Így maradjunk mindig egyek az imában! És mindig Istennek köszönjük meg, ne nekem, csak Istennek, hogy annyira szeret minket, és hogy elküldi Anyánkat atyai szeretetével, hogy segítsen megtalálni a helyes utat.

Tehát köszönjük meg Istennek, hogy ennyire szeret minket, és meg akar menteni minket, meg akarja menteni minden gyermekét...

Mirjana Dragičević

(Elhangzott Medjugorjében 2012. július 7-én)

AZ IGE GYÓGYÍTÓ EREJÉBEN

Gondolatok a Katolikus Karizmatikus Megújulás Országos Találkozójáról

„Nézzétek, milyen kedves és jó, ha egyetértésben élnek a testvérek! Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely lecsordul a szakállra, lecsordul Áron szakállára, palástja szegélyére. Olyan ez, mint a harmat a Hermonon, mint a Sionra lehulló harmatcsepp, mert az Úr ott áldást ad: életet mindörökre."
(Zsolt 133,1)

Szeretet és öröm töltött el szeptember 15-én Szegeden, mert megélhettem ennek az Igének a tartalmát sok ezer emberrel összetalálkozva, azonos hitben és lelkiségben az ország megannyi pontjáról érkezőkkel a 21. Országos Katolikus Karizmatikus Találkozón.

Sokszor vettem már részt ezeken az évente megrendezett találkozókon és hasonló keresztény rendezvényeken, de elmondhatom, most várakozásomon felül betöltött **Isten szeretete és jelenléte**. Személy szerint nagyon szeretem azt az élményt, amikor Krisztus Testének egy kicsit nagyobb szeletét láthatjuk, s átélhetjük, hogy részei vagyunk Őneki. Különösen ilyen jól szervezett formában, mely lelkiekben tartalmas, lendületes, irányt mutató és reményt adó. *„Ez az ő teste és a teljessége annak, aki mindenben mindent teljessé tesz."* (Ef 1,23)

A nap vezérfonala és az alkalom mottója: **Az Ige gyógyító erejében**. Vendégül és fő előadóként az angol Damian Stayne-t, a Cor et Lumen Christi (Krisztus Szíve és Fénye) katolikus karizmatikus közösség alapítóját hívták a rendezők.

Többször is volt már szerencsém hallgatni őt, minden alkalmát az Efezusi levél apostoli imájával kezdi, miszerint együtt kérjük Istent, hogy adja meg a bölcsesség és kinyilatkoztatás kegyelmét, hogy mindaz, amit hallunk, látunk és tapasztalunk egyre hasonlóbbá tegyen Krisztushoz!

Az Ige erejéről beszélt, ami által minden teremtetett, s ami maga Jézus Krisztus. A szó teremtő erejéről van szó. A délutáni Szentmisén **Székely János püspök atya** is ebben erősített meg minket: szavainkkal áldást és átkot mondhatunk, mert a szó a szívből származik.

Isten szava tehát Isten szívéből tör elő és életet hoz létre. Azért élünk, mert Isten minden pillanatban azt parancsolja, hogy ÉLJ! Minden pillanatban parancsolja a szívünknek, hogy DOBOGJ! Ez egy folytonos alakja a parancsnak, szeretetből, s ezzel tart fent mindent. Szól a testekhez és azok meggyógyulnak. Jézusnak az egész univerzum fölött hatalom adatott. Ebből a hatalomból adott Ádámnak is: töltsd be a Földet és hajtsd uralmad alá! A Szentírás királyi nyelvezetet használ itt, Ádámot a teremtett világ királyaként állítja elénk. Amikor az állatok megnevezéséről beszél, azt ne csak szó szerint képzeljük el. A Szentírás-magyarázók szerint Ádám beszéde, szava és cselekedetei által társteremtőként ő fejezhette be Isten teremtését. A bűnbeeséssel viszont elvesztette ezt az uralmat, amit a második Ádám, azaz Jézus Krisztus által mi visszanyerhetünk.

Istennek az a szándéka, hogy az az uralom, ami Ádámnak adatott az Édenkertben minden fizikai és szellemi élet felett, azt minden keresztény újra felfedezze.

Szent Bernát mondja: a kereszténység az Isten Szavának a vallása, nem egy leírt és néma szó, hanem egy Megtestesült és Élő Szó.

A Máté evangélium végén Jézus ezt mondja a tanítványoknak: *„Nekem adatott minden hatalom! Ezért az én hatalmam alatt uralmamba küldelek titeket, az egész világba, hogy hirdessétek az evangéliumot az egész teremtésnek!"* Feltámadása által kiárasztja ránk uralmát és küld, hogy kimondjuk az ő szavát az egész világba.

„Amikor beszélsz, akkor Isten szavait közvetítsd!" (1Pét 4,11) Péter itt azt fejezi ki, hogy nem csak azokat a szavakat kell szólnunk, ami a Bibliában le van írva, hanem a Szentlélek által ihletett beszédet is. Mert ekkor dolgok teremtetnek és az ördög munkája leromlik. Ugyanezt a szót kaptad meg a szívedbe és az ajkaidra ültetve. Isten azt akarja, hogy az **Igét a**

Szentlélek erejében mondjuk ki, hogy megteremtsük Isten országát és visszaszorítsuk az ellenségét. A szavaknak erejük van még akkor is, ha csak hétköznapi módon a szívünkből mondjuk a másiknak.

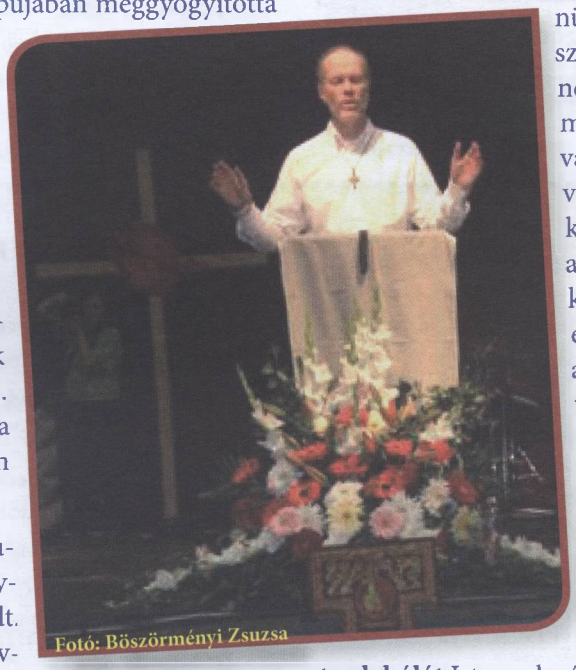
Isten szava eleven, aktív, működő élő dolog. Legjobban egy izgő-mozgó, folyton tevékeny kisgyermekre hasonlít, aki állandóan működik, el nem fárad.

Fotó: Böszörményi Zsuzsa

Az Ige görög megfelelője azt jelenti: hatékony, egy olyan szó tehát, amely folyamatosan cselekszik. Isten szava egyben egy tette is. Tehát amikor a Szentlélekben szólalok meg, Isten cselekedni fog!

Isten szava lakozott Péterben, amikor szavára Anániás és Szafira azonnal meghalt. Amikor a templom kapujában meggyógyította a bénát szavai életet teremtettek abban a béna lábban. Élet és halál fölötti uralmát gyakorolta. Vagy amikor Jézus feltámasztott egy halottat: Tabita, kelj fel! A szó a gyógyítás kitüntetett eszköze. Ez **Krisztus uralma**. Ez annak az Igének az ereje, ami az egész Egyháznak adatott, nekem és neked. Isten azt akarja, hogy ezt a hatalmat mi mindannyian gyakoroljuk.

Fotó: Böszörményi Zsuzsa

Damian kisfilmet is mutatott be szolgálati tevékenységükről, mely igen kiterjedt. Mind az 5 kontinensre hívják őket, hogy a Szentlélektől kapott karizmák által ezt a hatalmat valóban gyakorolják. Ennek során elmondhatjuk, hogy itt van Isten országa: a vakok látnak, a süketek hallanak, és a bénák járnak! (Mt 11,5) Szolgálatuk nyomán az utóbbi 10 évben több ezer valós, maradandó gyógyulást jegyeztek fel. A délután folyamán közülünk is sokan megtapasztalták az Úr gyógyítását. Csupán a mozgásszervi bajokból kb. 60-an gyógyultak meg. Több süket dobhatta el hallókészülékét. És hányan lesznek még, akik később tapasztalják meg testükön Isten egészséget, életet teremtő szavának erejét! Mint például a félévvel ezelőtti gyógyító alkalmon egy fiatal nő, akit most láthattunk gyógyultan leukémiából. Azon a napon nem érzett semmi különöset magán, de másnap, amikor orvosi kivizsgálásra kellett bemennie a kórházba – ahol már megállapították, hogy leukémiás és csontvelő átültetésre van szüksége –, az orvos nem akart hinni a szemének a laboreredmény láttán: tökéletes volt a vérkép, sőt a vércsoportja is megváltozott. Többször is megvizsgálták és a zárójelentésbe bekerült, hogy ima hatására gyógyult meg.

A Szentatya azt mondja, az vagyunk, amit hallunk. Nem mindegy mit nézünk a tv-ben, a környezetünkben mire figyelünk. Úgy kell töltenünk a napunkat, hogy Jézus szavára hangolódunk. Építő és nem romboló szavakra! Jézus mondja: csinálj helyet a szavaimnak az elmédben és a szívedben. Döntenünk kell, hogy kinek a szavai határozzák meg a lényünket, életünket. Bele kell merülnünk Isten Szavába, engedd meg Istennek, hogy az Ő SZAVÁT benned teremtő erővé tegye. Ő beléd oltotta önmagát, ő maga a Szeretet, tehát a szó, aminek téged meg kellene határoznia: **SZERETVE VAGY!**

A gyógyulások után csodálatos **Szentmisében adtunk hálát** Istennek ránk árasztott kegyelmeiért. Az egész találkozó ideje alatt a szegedi „Szabadon" dicsőítő zenekar szolgált. Nem lehet kételkedni isteni elhívatottságukban, mert a profi zenélésen és csodálatos énekhangokon túl, valósággal megnyitották a menny kapuját számunkra. Az utolsó órában már valóban szabadon folyt a dicsőítés, körtánc, örömének. A püspök atya sem sietett haza, beült sorainkba és vidáman nézte a felszabadult nyájat, beszélgetett, tanácsolt, mint a Jó Pásztor.

Dobos Eszter

Ima a hit évére

„Adj Urunk mindnyájunknak, akik Nagyasszonyunk zászlaja alatt szolgálunk, hódító erejű hitet, és az Istenanya iránti gyermeki bizalmat, hogy a világot számodra megnyerhessük.

Adj nekünk eleven szeretettől áthatott hitet, amely erőt nyújt, hogy mindent iránted való őszinte szeretetből végezzünk, minden embertársunkban Téged lássunk, és rajtuk keresztül Neked szolgáljunk.

Adj sziklaszilárd rendíthetetlen hitet, hogy az élet minden keresztjében, fáradalmában és csalódásában állhatatosan ki tudjunk tartani.

Tégy hitünkben bátrakká: szent nyugtalanság hajtson minket ügyedért, elszánt lépésekre is a Te dicsőségedre és a lelkek megmentésére.

Hitünk, mint tűzoszlop vezessen minket - bárhol is legyünk - közös győzelemre.

Add, hogy isteni fényed lángralobbantói lehessünk a bűn sötétjében és az örök halál útján, hogy az ellanyhultakat izzítsa át a szeretet és a megkeményedettek keljenek új életre.

Adj nekünk erős hitet, amely lépteinket a béke útjára vezeti.

Végül Urunk őrködj felettünk, hogy életünk harca után veszteség nélkül állhasson majd Előtted Egyházad az örök hazában, szereteted és dicsőséged országában.

Ámen."

(Mária Légió imája, Egyházad helyett lehet azt is mondani, hogy közösségünk, imacsoportunk, Légiónk)

Máriabesnyői lelkigyakorlatok

2012. november 16-17.
(péntek ebédtől – szombat ebédig)
Új Evangelizáció Konferencia I.
Szervező: **Karizmatikus Iroda**

2012. november 23-25.
(péntek vacsorától – vasárnap ebédig)
„Üdvösségünk reménybeli" (Róm 8,24).
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Nemeshegyi Péter atya**

2012. december 3-5.
(hétfő vacsorától - szerda ebédig)
Lelkigyakorlat sekrestyések, oltárdíszítők, előimádkozók, rózsafüzértársulat tagjai és vezetői számára
Vezeti: **Juhász Imre atya újfehértói plébános**

2012. december 3-5.
(hétfő vacsorától – szerda ebédig)
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Böjte Csaba testvér**

2012. december 7-9.
(péntek vacsorától - vasárnap ebédig)
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Dr. Jelenits István atya**

2012. december 7-9.
(péntek vacsorától - vasárnap ebédig)
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Csernáth Zoltán atya**

A lelkigyakorlatok díja: 6500.- Ft/fő/nap átlagosan

Cím: Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház,
2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.

Tel: 28/420-176, 510-740 – Fax: 28/510-742

Honlap: www.matersalvatoris.hu
E-mail: matersal@invitel.hu

Jelentkezési lap a www.matersalvatoris.hu oldalról letölthető.

Jelentkezés határideje: a lelkigyakorlat előtt két héttel bezárólag.

A tudomány mutasson rá Istenre!

II/2. rész

A hazánkban élők több mint a **háromnegyede** vallotta magát **kereszténynek** 2001-ben.

A **probléma** az, hogy mégsem érvényesülhet a többség akarata, mert az ateista szemléletű tudomány tanait hirdetik ma is a tanintézmények. A vallásos beállítottságú tudósok pedig szemléletüket elrejtve dolgoznak, és csak magánvéleményként fogalmazhatják meg hívő látásmódjukat.

Ideje tehát ennek a rossz gyakorlatnak véget vetni, és a demokráciánkban **érvényesíteni a többség akaratát a tudomány és az oktatás területén is**, hogy az új nemzedék ne hazugságokon nevelkedjék, és legyen meg bennük Isten szeretete!

Max Planck, Nobel-díjas fizikus így ír:

„Abból, amit a tudomány tanít nekünk, arra a következtetésre juthatunk, hogy a természetben emberi léttől független rend van, olyan **értelmes rend**, amelynek a természet és az ember alá van rendelve. Mind a tudomány, mind a vallás Istenbe vetett hitet kíván. A hívők számára Isten van a kezdetben, a fizikusoknak pedig Ő van minden megfontolás végén. Az előbbiek számára Isten a bázis, az utóbbiaknak a világ minden megfigyelésének a koronája. Amikor mi Istennek tulajdonítjuk a jóság és a szeretet tulajdonságain túl a mindenhatóságot és a mindentudást, akkor az Istenhez menekvés a vigaszt kereső embernek igen nagy biztonságot, boldogságot nyújt. Bárhová nézünk, sohasem találunk ellentmondást a vallás és a tudomány között, inkább teljes összhangot minden lényeges pontban. **Vallás és a tudomány** párhuzamosak, és a távoli jövőben ugyanahhoz a célhoz jutnak. Ennek megvalósítására legjobb, ha állandóan törekszünk a tudomány lényege és célja és a vallásos hit megértésére. Akkor világosabb lesz az, hogy bár a módszerek különböznek, mivel a tudomány általában az értelemtől függ, a vallás pedig a hittől, a haladás értelme és iránya teljesen megegyezik."

Albert Einstein egy írásában ez áll:

„A tudomány vallás nélkül sánta; A vallás tudomány nélkül pedig vak."

Andrew Miller, molekuláris biológus:

„Ha megpróbáljuk világosan megjelölni a különbséget **teizmus és ateizmus** (istenhit és istentagadás) között, az alapvető kérdés az, **van-e célja a világegyetemnek**, vagy nincs. Van-e személyes Teremtője a világegyetemnek, és ennélfogva van-e célja, vagy teljesen értelmetlen erők eredménye? Ezeknek a kritériumoknak az alapján (vagyis, hogy e világ koherens, termékeny, megérthető, megfelelő, és értelmes), és a jelenkori biológia világosságában, az Istenben való hit ésszerű."

Robert Jastrow, asztrofizikus:

„Ő (a tudós) megmászta a tudatlanság hegyeit, már a legmagasabb csúcs meghódításához közeledik, s amint kinyújtózik a végső szikla felé, teológusok csoportja köszönti, akik ott ültek már századok óta."

Johannes Kepler, a dinamikus asztronómia megalapítója: A bolygómozgások harmadik törvényét tartalmazó könyvét ezzel a záró-imával fejezte be:

„Ez az tehát, amit az isteni Teremtő műveiről el akartam mondani. Most ideje, hogy tekintetemet és kezeimet a tételekkel és bizonyítékokkal teleírt lapokról az ég felé emeljem és áhítattal imádkozzam a világosság Urához: Ó, Uram! Te, aki a természet világossága által ébreszted bennünk a vágyat kegyelmed világossága iránt, hogy dicsőséged világossága vezessen bennünket, köszönöm neked teremtő Isten azt az örömet, amit teremtett műveidben találtam, és örvendezek kezed alkotásain. Íme, befejeztem e művet, melyre elhívattam. Megírásához felhasználtam mindazt a szellemi erőt, melyet Te kölcsönöztél nekem. Arra törekedtem, hogy a fejtegetéseimet olvasó emberek megismerjék műveid nagyszerűségét, már amennyit korlátolt értelmemmel végtelen gazdagságodból felfogtam."

Dr. Hergár Győző
a műszaki tudomány kandidátusa

A VÁLASZTOTTAK

Meg van írva minden jelentős vallás szent könyvében, hogy amikor eljő a teljesség, Isten szétválasztja az emberiséget. Az egyikre örök szenvedés vár, ők azok, akik nincsenek benne az élet könyvében, mert a Sátán szolgálatában álltak. A másiknak pedig örök életet ígért a Seregek ura, ők a választottak, akik Istenben hisznek és hűek hozzá mindörökké.

A választottakat az átlagember nem képes megkülönböztetni a többi embertől, főleg nem az, aki test szerint ítél. Sok ember tartja magát választottnak, valójában azonban a választottak kételkednek ebben a legjobban.

A választottak elkülönítése (Mt 25,31-46) az ördögi társaiktól az evangéliumok által hirdetett elragadtatással történik meg, Isten titkának beteljesítése a történelemben megtapasztalható legnagyobb csodával veszi kezdetét. A szétválasztást maga a Bárány hajtja végre úgy, hogy eljövetelének dicsősége felemeli a testben élő halandó embereket halhatatlan testbe, átadva őket az örökkévalóságnak. Ez van megírva a szentírásban, ha közületek sokan nem így ismeritek az ígéretet és az örömhírt, akkor tudjátok meg, hogy megtévesztettek lettetek.

Ma már sokan hirdetik az **önmegváltás igéjét**, sőt egyre több önjelölt próféta erősítgeti az embereket, hogy ne várják a megváltójukat, de éppen a megváltó figyelmeztetett mindenkit, hogy ennek így kell lennie. A sátán elhívja az övéit, a Bárány pedig elhívja azokat, akik az ő akoljába valók. A választottakról nem lehet testi jegyeket mondani, azonban egészen biztosan van néhány aspektus, amely jellemzi őket.

A választottak először is igyekszenek megismerni és **követni a Bárányt**, mindennél jobban bíznak megváltójukban. Sem Istenben, sem a Bárányban való hit nem csupán azt jelenti, hogy elfogadja, hogy ők léteznek, mert erről az ördög szolgái közül is sokan így gondolkodnak. Bennük hinni azt jelenti, hogy törekedni arra, hogy az ő tanításaik szerint éljenek. A választottak lehet, nem ismerik, de szomjazzák az igazságot, legalább keresik mindenben **a békét, az erkölcsöt és a szeretetet**.

A választottakat is néha megtéveszti az ördög, azonban előbb-utóbb mindig visszatalálnak a helyes útra. Az ember, aki mindenféle tudás illúziójában él, de megtévesztett, jobb, ha a szentírás alapján megméri azt a tudást, amire tanították. Ha nem teszi, önmagát fosztja meg a megváltástól és előbb-utóbb magára veszi a sátán pecsétjét. Ha a megtévesztett saját hitével, vagy tudásával ellentétes, de igaz tanítást kap, de nem ismeri fel annak igazságát, illetve megveti azt, biztosan megtévesztett lett. Aki viszont az új tanítást megismeri és összeveti a szentek tanításaival és követi, ha az igaz, akkor az az ember megtisztul.

A választottak szentséget látnak az igében – a megtévesztettek üzletet. A választottak tanítanak az ige által – a szentségtelenek pedig vádolnak vele. A választottak a lemondást, megbocsátást keresik – a gyalázatosak pedig elveket, amelyekhez ragaszkodni lehet, amelyekkel gyarapodhatnak anyagilag.

A választottak készen állnak arra, hogy segítsenek másokon, az ördögfiókák készen állnak arra, hogy megalázzák a gyengéket. A választottak áldoznak azért, hogy elvegyék kételyeiket, hogy gyógyítsák mások testét, lelkét, a lelki nyomorultak mindenkitől áldozatot várnak saját előmenetelükhöz. Amíg a választottak megoldást keresnek, a többiek kifogást arra, hogyan szolgáljanak bárkit is.

A választottak hirdetik a világban Isten és a Bárány örömhírét és tanításait – a sátán küldöttei szégyellik, vagy tagadják Istent az életükben. A választottak felelősséget vállalnak egymásért, a bukottak még saját magukért sem akarnak felelősséget vállalni.

A választottak életében **első helyen az Isten áll**, s ennek a világnak semmilyen teremtményéhez nem ragaszkodnak, életük célja Istennek való önzetlen szolgálat. A választottak nyíltak, hogy életük bármely pillanatában éri őket az ítélet, méltók lehessenek az Életre, ők mindennél jobban várják a Bárány eljövetelét, s ebben a várásban soha nem csüggednek el.

A világ állandóan változik, de az ősi törvények nem. Aki képes ennek igazságát felismerni, nagy eséllyel a választottak között van.

Forrás: *Ayu*

Mária, a lángoló szívű asszony

(A családi otthonokba meghívjuk Jézust, hogy ő legyen közöttünk az Úr. Minden este őt imádjuk közösen, és neki szenteljük munkánkat, szeretetünket, egész életünket. Így valósul meg az Imádás Hajléka!)

„Lángoljon a szívetek! Legyen szívetek az apostolokéhoz hasonló."

Ez az Imádás Hajlékai küldetésének az alapja. Kik ezek a lángoló szívű teremtmények? Mária… és a háttérbe szorult József. Mindkettőjüket alázatosság és visszafogottság jellemez, szívükben összhang van. A szeretet tüze hatja át őket. Az élő Isten szeretete, az Atyáé, aki Fiát adja nekünk. Szenvedélyes szívük úgy lángol, hogy meggyújtják az egész hívő emberiség szívét. Méghozzá milyen türelemmel, mennyire diszkréten! Mária és József egyedül életvitelükkel adták tovább, tanúsították – jobban mondva – sugározták a bennük élő szeretet tüzét.

Elmondható, hogy Mária és József története egy szavak nélküli történet. Nem sokat beszéltek… Nem álltak ki a közterekre. Nem szerveztek sem összejöveteleket, sem különböző alkalmakat. Nem csaptak zajt! Egész egyszerűen az Istengyermek imádásában, a vele való meghittségben éltek. „Tanúságtételük" mégis egyedülálló és pótolhatatlan.

Életvitelüket egy határtalan és szintén pótolhatatlan, a maga teljességében megélt szeretet határozza meg, amely teljesen áthatja őket. Ez Isten szeretete, az Isten mellett való döntés megélése nem idealista, utópisztikus módon, hanem nagyon is konkrétan a mindennapok folyamán. Egyszerű és annyira szegény életükben nélkülözve, semmit sem birtokolva minden helyet Isten töltött be. Isten emberré lett Fia állt életük középpontjában.

Ez szükséges ahhoz, hogy lángoljon a szívünk! Jézus élő személye kell, hogy legyen életünk központja hétköznapjaink minden pillanatában. Így válhat szívünk lángolóvá, hisz az élő Jézus szeretete gyújtja meg és lobbantja lángra, annyira, hogy szikrái sok más szívet is elérnek.

Lángoljon a szívünk, mint Máriáé és Józsefé! Micsoda példák ők nekünk! Sem szavakra, sem semmiféle ténykedésre nincs szükség ahhoz, hogy szívünk lángoljon, inkább szeretni, élni, intenzíven meríteni kell hétköznapjainkban ebből a szeretetből.

Az imádó lelkek küldetésének ez az alapja, és ez csak a magától Jézustól meggyújtott lángoló szívek által válik lehetségessé. Jézus gondoskodik róla, hogy ez a lángra lobbant tűz ki ne aludjon. Bárcsak minden imádó lelket a benne élő Jézus, és a mások iránti szeretet tüze emésztene, amelyre Jézus szüntelen buzdít! Csak akkor létezhetnek, élhetnek, és maradhatnak fenn az Imádás Hajlékai, ha azok szenvedélyes szívekből állnak.

„Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre, s mennyire szeretném, ha már fellobbanna." (Lk 12,49)

Karácsony éjjelén hozta el Jézus ezt a tüzet. Már akkor lángra lobbantotta saját élő tüzével Mária és József szívét. Most ismét eljön és úgy akar belépni otthonainkba, ahogy Betlehemben tette. Úgy akar ott berendezkedni, szállást venni, élni, mint Názáretben. Minden őt befogadó hajlékot élő tüzével akar meggyújtani, hogy az így Imádás Hajlékává váljon: apró, szikrázó fénnyé a leszállópályán.

„Minden Imádás Hajléka apró lámpás lesz a leszállópályán, hogy a pilóta le tudjon szállni."

Ez a fény, még ha kicsi is, kiolthatatlan, mert a magától Jézustól lángra lobbantott élő tűz soha nem alszik el a szívben. Az az élő tűz, mellyel az Eucharisztiában rejtőző Jézus táplál egy szívet, kiolthatatlan.

„Az én lámpásom nem alszik el soha."

Ez Mária dala, mikor a faluban tett bevásárlása után átlépi názáreti otthonának küszöbét. Örül hazaérkezésének, mert lángoló szívével felismeri, hogy élő tűz lakik az ő szegény és egyszerű otthonában teljes intenzitással megvilágítva azt. Hitben elfogadja, hogy ez olyan izzó tűz, mely sohasem alszik el. Jézus úgy jön a mi otthonainkba is, ahogy a názáreti házba. Az Eucharisztiában rejtőző Jézus élő tüzével beragyog minden kis Imádás Hajlékát: *„Azért jöttem, hogy tüzet hozzak a földre!"* Ez a szentély tüze, a Szentek Szentjének, az Eucharisztiában lobogó szentháromságos szeretetnek a tüze.

Lángoló szív! Apostoli szív! Mária, a lángoló szívű asszony apostoli szívű is, mivel a kettő összefügg.

Jézus első apostola Mária. Jézusra, a szegletkőre alapított egyház Péterre és az apostolokra épül. De akkor nem kézenfekvő az is, hogy az apostolok missziónáriusi életének forrása Mária lángoló szíve, mivel abban a fény sohasem alszik ki?

A Kálvária hegyén fújt a szél, a vihar mindent elsodort, a fájdalom mindent elborított, de az élő tűz, ami Mária szívét meggyújtotta, nem aludt el a viharban. Megvilágította, megvigasztalta, megmelegítette az apostolok szívét, és egybegyűjtötte őket, ahogy a szegény, hidegtől meggémberedett gyerekek gyűlnek a tűz köré, ami fényt áraszt és újból megtölt élettel.

Apostoli szívek! *„Hát nem lángolt a szívünk?"* – kérdezték egymást az emmauszi tanítványok. Erre a Jézus által hozott, Mária szívébe helyezett, az apostolokra továbbáradó tűzre épül a misszió.

Engedjük, hogy Jézus mindegyikünk szívében meggyújtsa élő tüzét. Tekintsünk Mária szívére, erre a lángoló szívre, melyet teljesen eltöltött Istenének szeretete. Ezáltal megtudjuk, mit kell tennünk, hogy bennünk lakjon, átjárjon minket ez az élő tűz, a szenteste tüze, a jászol tüze, minden Imádás Hajlékának tüze.

Meggyújtott lámpások

A világban egyre többen szentelik magukat az Eucharisztiában rejtőző Krisztus élő valóságának. Így egyre több helyen villannak fel az Imádás Hajlékainak apró fényei. Az imádkozó és imádó lelkek olyanok ezekben a hajlékokban, mint az evangéliumi okos szüzek. Őrködnek, hogy lámpájuk ki ne aludjon és készek legyenek a Vőlegény eljövetelének pillanatában. Ez az eljövetel számukra új húsvét, azaz Jézus új közénk jövetele.

A szüntelen virrasztás közben a lelkek nem maradnak tétlenek. Újból és újból mindegyiküknek olajat kell tölteni a lámpásukba, különben fennáll annak veszélye, hogy az kialszik. Az olaj Jézusnak a szentségekből és a szeretetteljes imádásból merített ereje. Az ilyen lelkek mindegyikéhez szól az üzenet – pusztán kegyelemből – Jézusnak, a bűntelennek, szívük Vőlegényének, a nagyon szeretett, imádott, várt és remélt egyetlennek, dicsőségben és pompában való eljöveteléről.

Eljövetelének hosszú várakozásában az imádó lelkek nem élhetnek úgy, mint addig. Semmi esetre sem. Ahelyett, hogy ezer jelentéktelen foglalatossággal fecsérelnék idejüket, és a világ csillogó-villogó dolgaival törődnének, meggyújtják a lámpást – szívük lámpását – és azon igyekeznek, hogy az egészen különleges fénnyel – a szeretet és imádás fényével – világítson. Ez lesz életük új központja, és ez határozza meg új életvitelüket. Az okos szüzekhez hasonlóan mindegyikük intenzívebbé teszi a szívében égő izzó szeretet fényét, hogy sietesse a Vőlegény eljövetelét. Ennek a nagy eseménynek az előkészítése ugyanis nem tétlen virrasztást jelent, hanem sokkal inkább azt az igyekezetet, hogy saját lámpásuk fényét másokra is továbbsugározzák, mindazokra, akiknek lámpása még nem ég. Lelkes buzgalom, szenvedély, folytonos vágy vezeti őket ebben.

Húsvét éjszakáján a tűzszentelés liturgiája alatt gondoljunk arra az imádó szeretetre, melyet Jézus annyira szeretne a szívekben lángra lobbantani. Így jobban megértjük, hogy épp ez az, amit Jézus tőlünk vár. A liturgia elején ugyanis a templom sötét. Ekkor meggyújtjuk az új tüzet, aztán a húsvéti gyertyát, majd pedig mindenki továbbadja szomszédjainak, a legközelebb állóknak saját gyertyája kis lángját, így lassan az összes gyertya lángra lobban; a szertartás kezdetén még sötét templomot a sok kis fény megvilágítja.

„Jézus, aki halott volt feltámadt; az Élet legyőzte a halált."

Ez érvényes Isten tervére az Imádás Hajlékait illetően is. Ha már mindegyikük lángra gyúlt, megvilágítva a föld sötétségét, akkor tud Krisztus győztesként visszajönni. Többé már nem rejtőzik el szemünk elöl az Eucharisztiában, hanem dicsősége teljes fényében mutatkozik meg nekünk.

Az Imádás Hajlékainak tehát nagyon eredeti és sajátságos küldetésük van. Az a feladatuk, hogy előkészítsék Jézus dicsőséges eljövetelét, abban aktívan részt vegyenek, és azt mindenütt hirdessék. Minden egyes Imádás Hajlékának kis fénye a Jézust körülvevő dicsőséges fény ragyogásának – amivel megvilágítja majd a földet – hírnöke, épp úgy, ahogy egyszerű, rejtett jelenléte az Eucharisztiában is záloga és hírnöke eljövendő dicsőséges jelenlétének.

Minden alkalommal, mikor egy újabb Imádás Hajlékának fénye felragyog, Jézus újra eljövetele kerül közelebb. Ezért lehet és kell is szenvedélyesen arra vágyni, hogy itt-ott újabb kis fények kezdjenek világítani, méghozzá mindig azzal a szakadatlan igyekezettel, hogy Jézus kívánságait egyszerűen, de hűségesen közvetítsük minden szív felé.

Az Imádás Hajlékai nem épületek, elterjedésüknek semmi nem szab határt. A fényhez hasonlóan

terjednek, hatnak maguk körül. Az Imádás Hajlékainak életre keltésével „reléket" telepítünk, hogy a nekünk adott fényt, az Úr elhívása szerint, akár közelebbire, akár távolabbra közvetítsük. Soha nem szabad ennek gátat szabni.

Hogy a fényt továbbadhassuk, nem szabad lidércfénnyé válnunk, ami jön-megy és eltűnik. Mindenekelőtt szüntelen **személyes elmélyülésre** van szükség. Arról van szó, hogy lelkünk gyökereit folyamatosan egyre mélyebben a tiszta és valódi forrásba eresztjük egy szép fügefához hasonlóan, melynek ágai oly mértékben ágaznak el, amilyen mélyen a gyökerei a földbe ágyazódnak, hogy onnan igyanak és táplálkozzanak. Tehát minden imádó léleknek tovább kell adni a szerető imádás „apró fényét", amely tisztán kegyelemből, Isten ajándékaként – a húsvéti gyertyagyújtáshoz hasonlóan – gyulladt ki a szívünkben.

Senkinek sem szabad ugyanis a világosságot véka alá rejtenie, mert az világításra, megmutatásra, továbbadásra való. Senkit nem lehet felmenteni az alól, hogy továbbítsa a fényt. Ellenkezőleg, kivétel nélkül mindnyájan erre vagyunk hivatottak. Mindenki, aki az Eucharisztiának szenteli magát, az önátadás kegyelme révén érintett a misszionálásban és megkapja a küldetést arra. Így mindnyájan „reléként" működünk. Minden egyes Imádás Hajléka olyan „relé", amely Jézusnak lépésről lépésre, egyik Imádás Hajlékától a másikig lehetővé teszi a visszajövetelt és az egész föld bejárását egészen addig, míg végül az összes szívet meghódítja.

Mekkora kegyelem és öröm ezen az úton találni magunkat, főként, hogy – kicsit az emmauszi tanítványokhoz hasonlóan – nem is számítottunk erre! Ez az út a szeretet útja. Jézus kitűzi nekünk, de szüksége van ránk, mint útjelzőkre! Ezek az Imádás Hajlékainak apró fényei végig a kifutópálya mentén. Egyediségüket megőrizve hasonlítanak egymásra – ezáltal olyan szépek! Nem akad egy sem, aki a másik fölé igyekezne nőni. Mindegyikük a maga helyén van nagyravágyás nélkül, ugyanakkor nélkülözhetetlensége tudatában. Ez nem olyan fény, amely köré mások gyűlnek, felmentve magukat ezáltal az alól, hogy saját maguk is világítani kezdjenek.

A relé szerepének vállalása a fény továbbításában nagyon megfelel az Imádás Hajlékai spiritualitásának, ahol sem vezető, sem feljebbvaló nincs. Csak egy nagy, egyedül igazi fény létezik, mely ragyogásának egy apró részecskéjét az összes kis lámpásnak továbbadja – és ez Krisztusé: *„Ő az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött."* (Jn 1,9)

„Relének" lenni Isten szeretetének szolgálatát, azt továbbítva pedig egyúttal mások szolgálatát jelenti egész egyszerűen a jó intézőhöz hasonlóan, aki megérdemli a bizalmat: *„Úgy tekintsen ránk minden ember, mint Krisztus szolgáira, és Isten titkainak intézőire. Márpedig az intézőtől azt kívánják, hogy hűséges legyen. Nekem azonban az a legkisebb gondom, hogy ti mondjatok rólam ítéletet, vagy más emberi fórum, sőt magam sem ítélem meg magamat. Semmiben sem érzem magam ugyan bűnösnek, de ez még nem tesz engem igazzá. Az Úr az, aki megítél engem, tehát ne mondjatok ítéletet idő előtt, amíg el nem jön az Úr, aki a sötétség titkait megvilágítja és a szívek szándékait is nyilvánosságra hozza."* (1Kor 4,1-5a)

Új szemléletű laikusok születése

Ha teljes odaadással ajánljuk fel magunkat Isten akaratának, megkapjuk az Úr által megígért ezzel járó kegyelmeket: *„Elkülönítem népemet azok közül, akik szeretnek engem... Megszentelem őket, elárasztom őket fényességemmel és szeretetemmel. Azt akarom, hogy egészen az enyémek legyenek és egyedül nekem éljenek..."*

Ha arra a bizonyosságra támaszkodunk, hogy Isten kegyelme kísér minket, akkor többé nem misszióba megyünk – mert nem ez Isten elhívása számunkra – hanem sokkal inkább állandóan, megszakítás nélkül **misszióban vagyunk**.

A misszió a laikusok számára nem jelenti sem a munka, sem a család, sem a férj, sem a feleség, sem a gyerekek elhagyását, sem – Assisi Szent Ferenc példájára – a tereken való prédikálást. Mellesleg Szent Ferenc bölcsességében egy fiatal párt elutasított,

aki azért esdekelt, hogy követhesse őt. Mindenkinek megvan a saját hivatása. A különböző hivatások összemosása gyakran káros, sőt esetenként drámai. Sok laikus törekszik arra, anélkül, hogy Szent Ferenc hivatását teljesen megélné, hogy ezt az életformát – amely pedig nem sajátja – ilyen vagy olyan módon kövesse azt gondolva, hogy így jobban tudja szolgálni Istent. Valójában pedig nem szabadok ennek megtételére, mert ez azok életét is érinti, akiket szeretnek: a feleségét, férjét, gyerekekét, akikkel szemben már korábban vállalt kötelezettségeik vannak.

Nem hiányzik sem a jóakarat, sem a nemes lelkűség, de **a világiak hivatása még felfedezésre vár**. Sokat beszélnek a laikusokról, de gyakran teljesen félreértelmezik valódi küldetésüket és a nekik megfelelő misszionálás módjait. Egy, a világban élő laikusnak – aki az Eucharisztiában rejtőző élő Jézusnak szentelte magát – az a hivatása, hogy nagyon odafigyeljen társadalmi környezetére, hogy más szemmel nézze a dolgokat, az embereket és hétköznapjai körülményeit. Így gyakorolhatja egy megkeresztelt és az Eucharisztiából forrásozó laikus a küldetését, mégpedig azon a helyen, ahová az Úr gondviselése helyezte. Gyakran nem tudjuk meglátni Isten kezét, aki az eseményeket a napok folyamán vezeti. Igaz, hogy a legegyszerűbb, de a legnehezebb is számunkra ez az Isten kezére hagyatkozás. Ennek ellenére laikusként arra vagyunk hivatottak, hogy hétköznapi körülményeink között tegyünk tanúságot Jézus szeretetéről.

A tanúságtétel nagyon messzire vezethet! A vértanú tanúságtevő! Az első keresztények a hit, remény és szeretet igazi tanúságtevői voltak. Most rajtunk a sor, hogy tanúságtevői legyünk Isten szeretetének, az Eucharisztiában rejtőző élő Jézus szeretetének. Élő jelenlétének tanúi vagyunk.

Mária Benoit
Fordította: Héjj Éva

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Isten megtartja ígéretét! 3
K. I.: Mária, a hit példaképe (II/2. rész) 4
Vérrel könnyező Szűzanya-szobor Indiában 5
A guadalupei Szűzanya képének vizsgálata 6
Mirjana Dragicevic: Medjugorje (II/2. rész) 7
Dobos Eszter: Az Ige gyógyító erejében 10
Ima a hit évére 12
Dr. Hergár Győző: A tudomány mutasson rá Istenre! (II/2. rész) 13
A választottak 14
Mária Benoit: Mária, a lángoló szívű asszony 15

Szerkesztői üzenetek

- November végén jelenik meg Ferdináné Holböck: A legszentebb Oltáriszentség és a szentek című könyve (2000.-Ft).

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Az újságban látható grafikákat (3. és 17. oldal) **Fr. Philippus Philippus, OFM Cap** készítette.

MARANA THA – A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu, katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink: MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

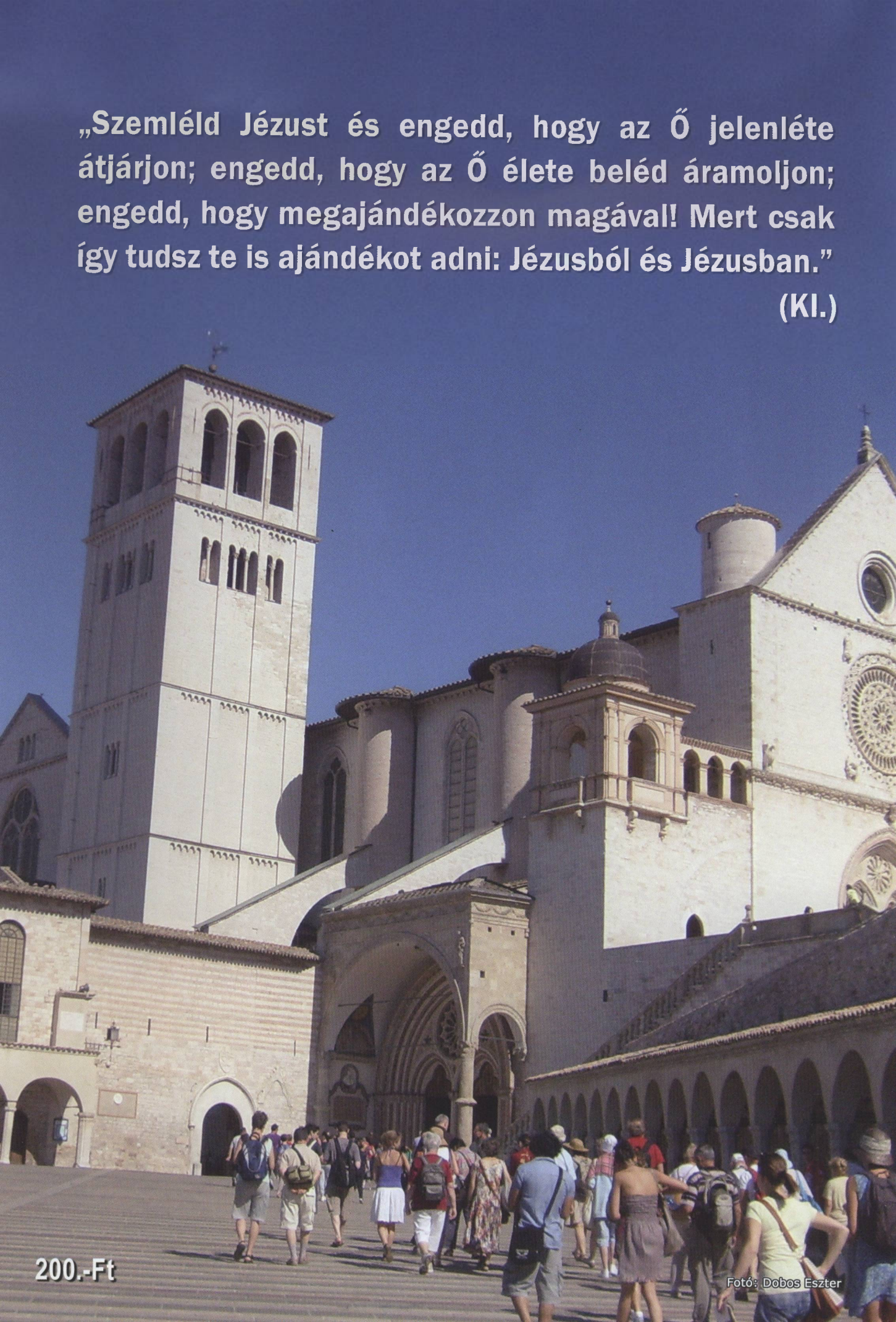
„Isten szava Isten szívéből tör elő és életet hoz létre. Azért élünk, mert Isten minden pillanatban azt parancsolja, hogy ÉLJ! Minden pillanatban parancsolja a szívünknek, hogy DOBOGJ! Ez egy állandó parancs, szeretetből, s ezzel tart fent mindent. Szól az emberi testhez és az meggyógyul. Jézus hatalmat kapott az egész univerzum fölött."

(Dobos Eszter)

Fotó: Böszörményi Zsuzsa

„Szemléld Jézust és engedd, hogy az Ő jelenléte átjárjon; engedd, hogy az Ő élete beléd áramoljon; engedd, hogy megajándékozzon magával! Mert csak így tudsz te is ajándékot adni: Jézusból és Jézusban.”

(Kl.)

200.-Ft

Fotó: Dobos Eszter